

La normalització arriba a Tortosa

El primer congrés de renovació pedagògica, que es va iniciar el 1993 i abraçava deu àmbits de treball, celebra aquest cap de setmana unes jornades temàtiques sota el lema *Normalització lingüística i cultural*. El dia 5 el rector de la universitat Rovira i Virgili, Joan Martí, va pronunciar una conferència sobre la normalització lingüística, i ahir dissabte es van fer diverses sessions de treball sobre temes com la situació del català davant la reforma educativa, les variants dialectals i la normalització lingüística i cultural. Avui diumenge, en una taula rodona en què participaran intel·lectuals com Carles Sechi de l'Alguer, Bernat Joan de Mallorca, Merçà Gimeno de la Franja de Ponent, Antoni Ferrando de València, Joan Pere Le Bihan de la Catalunya Nord i Ignasi Riera del Principat, es debatirà sobre l'estat actual de la llengua catalana, l'ensenyament i la incidència de les variants dialectals en el procés de normalització.

JOSEP BAUBÍ

La Selva

Butano marxa de Caldes

L'empresa Repsol-Butano tancarà a principi de juliol la factoria d'emmagatzemament i distribució de GLP –gasos derivats del petroli– que des de fa trenta anys té oberta a Caldes de Malavella. Es complirà així una vella aspiració de l'Ajuntament, que ha demanat repetidament el desplaçament d'una factoria que tot i l'amenaça que representa està pràcticament enganxada al nucli urbà.

MARTA COSTA-PAU

Presència, 1995-05-07, p. 45.

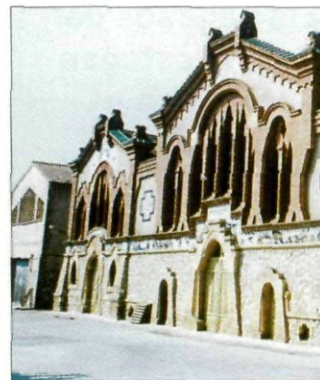
Eix transversal

Teoria de la «nación»

Les extraordinàries circumstàncies que aquesta última setmana han sacsejat el senyor Aznar, han tingut la virtut o el defecte de projectar-lo envers un futur esplendorós. Hi ha una beatificació. És natural que quan algú frega la mort i se'n surt provoqui un estat general de simpatia i respecte. Passa però que les resurreccions solen servir per revisar les pròpies conviccions o per reforçar-les. Les conviccions del senyor Aznar han estat, com es pot comprovar, molt reforçades i el seu nacionalisme demostrat ha experimentat una eclosió evident i peremptòria. Una de les primeres demostracions ha estat la seva entrada a cavall al moll de l'os de la problemàtica nacionalespanyola sobre la qual, fins ara, s'havia passat més aviat de puntetes. Una petita rellicada convergent al Congrés dels Diputats ha posat sobre la taula la teoria de la *Nación Española*. Temps era temps, passat l'ensurt franquista, la *nacionespanyola* va quedar tan tocada que es mostrà poc propensa a fer-se notar. Havia estat un pilar del franquisme i tothom en parlava amb la boca petita, no fos cas que el prenguessin per allò que no volia semblar. La sortida airova va ser l'expressió «Estat Espanyol». L'Estat, en aquest sentit, esdevenia una institució destinada a administrar el territori peninsular. Catalunya podia acceptar –de moment o per sempre– formar part de l'Estat Espanyol sense entrar en contradicció amb la seva aspiració nacional. Perquè si Catalunya es defineix com una nació, no pot ser, al mateix temps, una altra nació. Ara la resurrecció d'Aznar, que ve acompanyada d'un revifament triomfalista de la vella *Nacionespanyola*, enfronta Catalunya a un dilema fonamental, una impossibilitat metafísica: ser al mateix temps nació espanyola i nació catalana. És com fer entrar una pedra dintre una altra. A partir d'ara, la majoria dels catalans nacionalistes s'hauran de definir com nacionalcatalanistes. L'única posició clara a partir d'ara serà la independentista, ja que la conclusió que se'n pot treure, d'aquesta redefinició d'Espanya en termes de *nación española*, és l'escassa voluntat del senyor Aznar de resoldre el trencaclosques espanyol. Un Estat permetia que la nació catalana fos, a la vegada, espanyola. Una *Nación* no. Quina és la solució? La dissolució o la secessió. Com que el senyor Aznar no sembla pas partidari de la secessió cal deduir que contempla la nostra dissolució. Ja només queda el dubte de si pensa fer-ho per decret o a canonades. El temps ho dirà.

«Ja només queda el dubte de si pensa fer-ho per decret o a canonades»

Jaume Farriol

Redescobrir Cèsar Martinell

Desenvolupar activitats per donar a conèixer la figura i l'obra de l'arquitecte valencenc Cèsar Martinell és la finalitat principal de la Fundació Cèsar Martinell que acaba de néixer al Pinell de Brai (Terra Alta), localitat on s'aixeca una de les obres cabdals de Martinell: el celler cooperatiu.

Amb la creació d'aquesta fundació es pretén desenvolupar activitats a l'edifici de la cooperativa del Pinell de Brai. Així mateix, la cooperativa, en col·laboració amb l'Institut d'Estudis Vallencs, han acordat organitzar pròximament una exposició itinerant retrospectiva de l'obra agrària cooperativa de l'arquitecte valencenc Cèsar Martinell. El propòsit de la mostra, que s'inaugurarà a Valls (la ciutat nadiua de Martinell), serà donar notícia de totes les construccions agràries cooperatives que va realitzar l'arquitecte valencenc, algunes que són força conegudes, com la del Pinell, Gandesa, Rocafort de Queralt... i moltes d'altres que es desconeixen.

La majoria dels edificis agraris de Cèsar Martinell (1888-1973) van ser cellers i trulls, i també va construir una farinera, un magatzem per a cereals i una fàbrica d'alcohol.

CARINA FILELLA